

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **CENTRUM PREVENTIVNÍ MEDICÍNY s.r.o.**, IČ: 26094606, se sídlem M. Chlajna 1493/25, České Budějovice, zast. Mgr. Radovanem Hrubým, advokátem, se sídlem Revoluční 3, Praha 1, proti žalovanému: **Městský úřad Vodňany**, se sídlem nám. Svobody 18/1, Vodňany, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 1. 2019, č. j. 57 A 12/2017 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhal proti žalovaným č. 1: Česká inspekce životního prostředí, č. 2: Městský úřad Vodňany, a č. 3: Obec Stožice, ochrany proti nečinnosti správního orgánu, společně s návrhem na vyslovení nezákonnosti postupu správního orgánu. Krajský soud usnesením ze dne 27. 9. 2017, č. j. 57 A 7/2017 - 34, vyloučil žalobu na ochranu proti nečinnosti Městského úřadu Vodňany k samostatnému projednání.

[2] Žalobce v žalobě uvedl, že obec Stožice v rozporu se zákonem neumožnila napojení jeho nemovitosti na splaškovou kanalizaci. Žalobce proto navrhl upravit práva a povinnosti účastníků probíhajícího správního řízení ve věci úniku závadných látek z nefunkční kanalizace předběžným opatřením a předžalobní výzvou ze dne 1. 9. 2016. K tomuto návrhu se však žalovaný do dnešního dne nevyjádřil a obec Stožice předběžné opatření neprovedla. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud Městskému úřadu Vodňany uložil povinnost vydat rozhodnutí o úpravě práv a povinností v uvedené věci mezi žalobcem a obcí Stožice do 60 dní.

[3] Krajský soud žalobu odmítl. Konstatoval, že soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu nastupuje poté, co jsou vyčerpány možnosti nápravy prostředky správního řízení. Pokud tedy žalobce shledává správní orgán nečinný, je jeho povinností se v první řadě obrátit na krajský úřad jakožto nadřízený správní orgán s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti a vyčerpat tak všechny prostředky k ochraně proti nečinnosti stanovené správním řádem. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce tak neučinil, není možné domáhat se ochrany proti nečinnosti žalobou podanou u správního soudu.

[4] Nad rámec výše uvedené úvahy krajský soud konstatoval, že žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu slouží toliko k poskytnutí ochrany proti nezákonné nečinnosti správního orgánu, který je v dané situaci povinen vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V projednávané věci přitom žalovaný nemá pravomoc vydat rozhodnutí o úpravě práv a povinností mezi žalobcem a obcí Stožice tak, jak žalobce v petitu žaloby požaduje.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností.

[6] Stěžovatel namítá, že řízení bylo vedeno proti Městskému úřadu Vodňany a nikoli vůči obci Stožice, jak nesprávně uvádí krajský soud v napadeném usnesení.

[7] Krajský soud ve vztahu k vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti nezohlednil skutečnost, že stěžovatel se ochrany proti nečinnosti žalovaného domáhal u České inspekce životního prostředí („ČIŽP“) prostřednictvím podání ze dne 2. 3. 2017, kde navrhl, aby ČIŽP vydala předmětné předběžné opatření, při jehož vydání byl žalovaný nečinný. Vzhledem k tomu, že nebylo o návrhu stěžovatele rozhodnuto, obrátil se stěžovatel dne 26. 5. 2017 na ČIŽP se stížností na nečinnost správního orgánu dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

[8] Pokud bylo podání adresováno nesprávnému správnímu orgánu, mělo být podle § 12 správního řádu příslušnému správnímu orgánu postoupeno. Jakékoliv podání se ve styku s orgány veřejné moci posuzuje dle obsahu, kdy je nesporné, že podání stěžovatele proti nečinnosti žalovaného bylo podáním dle § 80 správního řádu jako žádost o postup při vydání opatření proti nečinnosti a soud v napadeném rozhodnutí věc nesprávně právně posoudil, čím stěžovatele poškodil na jeho zákonných právech.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Podle § 79 s. ř. s. platí, že *[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li*

pokračování

zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

[13] Pokud žalobce před podáním žaloby nevyčerpá prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu ve správním řízení, jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, č. 3409/2016 Sb. NSS).

[14] Závěr krajského soudu, že stěžovatel v posuzovaném případě nevyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, je správný.

[15] Stěžovatel namítá, že prostředek k ochraně proti nečinnosti využil, ale podání, kterým se ochrany domáhal, nebylo nepřislušným orgánem v rozporu s § 12 správního řádu postoupeno k posouzení správnímu orgánu příslušnému.

[16] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podání ze dne 2. 3. 2017, v němž stěžovatel spatřuje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu vůči Městskému úřadu Vodňany, stěžovatel nepředložil krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu a není založeno ve spisech předložených žalovaným. Na jeho obsah lze snad usuzovat z odpovědi Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 6. 2017 na stížnost stěžovatele proti nečinnosti ČIŽP ze dne 26. 5. 2017, postoupenou ministerstvu dne 7. 6. 2017. Ministerstvo životního prostředí z obou uvedených podání usoudilo, že stěžovatel se jimi domáhal vydání předběžného opatření u ČIŽP, k čemuž však tato není kompetentní, a proto takové žádosti stěžovatele nemohla vyhovět. Ministerstvo životního prostředí tak dospělo k závěru, že ČIŽP nebyla v dané věci nečinná. Z uvedeného nelze nijak dovozovat, že by podání stěžovatele ze dne 2. 3. 2017 a 26. 5. 2017 měla být dle svého obsahu hodnocena jako žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, která by měla být postoupena Krajskému úřadu Jihočeského kraje jako nadřízenému správnímu orgánu žalovaného. Je prvotně odpovědností stěžovatele, aby své úkony adresované správním orgánům formuloval tak, aby bylo patrné, čeho se týkají a co navrhuje (§ 37 odst. 2 správního řádu), a aby je podal u příslušných správních orgánů. Pokud tak neučiní, stěžít může následně tvrdit, že jeho podání mělo ve skutečnosti znamenat něco jiného, než v něm uvedl, a mělo být zasláno jinému správnímu orgánu.

[17] Stěžovateli je třeba přisvědčit, že řízení u krajského soudu v posuzovaném případě bylo vedeno proti Městskému úřadu Vodňany, a nikoliv proti obci Stožice, jak v odůvodnění napadeného usnesení uvádí na několika místech krajský soud. Tato záměna však nemá vliv na zákonnost usnesení krajského soudu, jelikož závěr krajského soudu, že stěžovatel nevyčerpal možnosti nápravy u správních orgánů, a to možnost obrátit se na krajský úřad jakožto nadřízený správní orgán žalovaného s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti, je správný. Jedná se tedy pouze o formulační pochybení, které je patrně důsledkem toho, že stěžovatel vedle žalovaného u krajského soudu žaluje také obec Stožice.

[18] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že krajský soud postupoval správně, když žalobu na ochranu proti nečinnosti odmítl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[19] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[20] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu